

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 408

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 14 mai 2018

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 299 din 3 mai 2018 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului	2–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
296. — Hotărâre privind transmiterea imobilului 2689 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Șimian, județul Mehedinți	8–9
297. — Hotărâre pentru modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004	9–10
298. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil — teren arabil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației Naționale, pentru Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara	11
299. — Hotărâre pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 172/2012 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Mihăilești”	12–13
300. — Hotărâre pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 965/2012 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizare DN 5, sectorul București—Adunații Copăceni km 7 + 573—km 19 + 220”, precum și suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 965/2012	14–15
301. — Hotărâre privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesare pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești”	15–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 299

din 3 mai 2018

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului

Valer Dorneanu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, obiecție formulată de 15 senatori membri ai Partidului Național Liberal și de 13 senatori membri ai Uniunii Salvați România.

2. Obiecția de neconstituționalitate a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 1.704 din 12 aprilie 2018 și constituie obiectul Dosarului nr. 518A/2018.

3. În motivarea obiecției de neconstituționalitate autorii acesteia pornesc de la prezentarea argumentelor ce au stat la baza redactării propunerii legislative devenite legea criticată în cauza de față, care a fost elaborată în vederea asigurării „unei proceduri clare, aplicabile tuturor inițiativelor de revizuire a Constituției”. Expun, apoi, modalitatea de derulare a procedurii legislative la Senat și la Camera Deputaților și, în acest context, precizează că, deși au sesizat Curtea Constituțională cu soluționarea prezentei obiecții de neconstituționalitate după expirarea termenului de două zile prevăzut de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, aceasta este admisibilă, întrucât, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, vizează o lege nepromulgată încă. Tot sub aspectul admisibilității sesizării, arată că efectul juridic al unei cereri de reexaminare formulate de Președintele României — ipoteză existentă în speță — este redeschiderea, numai în limitele cererii de reexaminare, a procedurii legislative cu privire la legea a cărei reexaminare se solicită. Consecința ar fi, în viziunea autorilor sesizării de neconstituționalitate, că, odată adoptată legea — fie cu modificări/completări, fie în forma inițială trimisă la promulgare —, senatorii și deputații, respectiv celelalte subiecte de sezină a Curții Constituționale dobândesc un nou drept de a formula o obiecție de neconstituționalitate în termenele regulamentare.

4. Pe fondul obiecției de neconstituționalitate, se invocă nerespectarea principiului clarității și previzibilității legii și se face referire la jurisprudența Curții Constituționale prin care s-a statuat că inconsecvențe de natură terminologică, omisiuni sau contradicții cu înseși textele legii, apte să creeze incertitudine sub aspectul operațiunilor juridice reglementate, generează o lipsă de coerență, claritate și previzibilitate a normei legale, care este de natură să înfrângă principiul securității juridice, sub aspectul componentei sale referitoare la claritatea și previzibilitatea legii (Decizia nr. 1 din 10 ianuarie 2014).

5. În acest sens, se susține că sintagmele „*proiectul legii constituționale*” și „*adoptat de fiecare Cameră a Parlamentului*” din articolul unic pct. 2 sunt neclare, contrar exigențelor art. 1 alin. (5) din Constituție. Articolul unic pct. 2 din legea transmisă la promulgare introduce un nou alineat la art. 6 din Legea nr. 3/2000, alin. (3), care prevede următoarele: „*Proiectul legii constituționale adoptat de către fiecare Cameră a Parlamentului*

sau de către Camerele reunite în caz de divergență conform art. 151 alin. (2) din Constituția României, republicată, se trimite de îndată Curții Constituționale, care procedează potrivit legii. Dacă se constată că inițiativa legislativă de revizuire depășește limitele revizuirii, aceasta se consideră nefinalizată și se transmite Parlamentului, procedura urmând a fi reluată”. Consideră că utilizarea de către legiuitor a sintagmei „*proiectul legii constituționale*” este improprie și neclară prin raportare la art. 151 alin. (1) din Constituție și art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, întrucât, în etapa procesuală la care se referă noul alin. (3) al art. 6 din Legea nr. 3/2000, controlul din oficiu al Curții Constituționale operează asupra legii de revizuire a Constituției adoptate de Parlament, iar nu asupra unui proiect de lege de revizuire. De asemenea, utilizând sintagma imprecisă „*adoptat de fiecare Cameră a Parlamentului*”, legiuitorul permite interpretarea eronată conform căreia Curtea Constituțională ar trebui să se pronunțe de două ori asupra proiectului de lege de revizuire a Constituției adoptat de fiecare Cameră a Parlamentului, iar nu o singură dată, cu privire la legea de revizuire adoptată de cele două Camere ale Parlamentului. Totodată, pentru a asigura claritatea, precizia și predictibilitatea legii, textul ar trebui să prevadă expres că instanța constituțională se pronunță asupra legii adoptate de ambele Camere, nu de fiecare dintre acestea.

6. În ceea ce privește sintagma „*care procedează potrivit legii*” din cuprinsul articolului unic pct. 2, aceasta este neclară, contrar exigențelor art. 1 alin. (5) din Constituție. Referitor la sintagma „*care procedează potrivit legii*” din cuprinsul aceluiași nou alin. (3) al art. 6, se susține că, prin formularea sa generală, poate conduce la interpretări diferite în practică. Astfel, se poate interpreta că norma de trimitere vizează fie Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, fie Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Astfel, dacă sintagma „*care procedează potrivit legii*” din teza întâi a art. 6 alin. (3) se corelează cu fraza următoare din același articol, care limitează competența de control a Curții Constituționale doar la prevederile art. 152 din Constituție intitulat „*Limitele revizuirii*”, ar rezulta o viziune contrară Constituției în privința atribuțiilor instanței de contencios constituțional, întrucât ar limita controlul acesteia doar la aspectele de fond ale revizuirii. Dacă, însă, sintagma „*care procedează potrivit legii*” din teza întâi a art. 6 alin. (3) se corelează cu Legea nr. 47/1992, ar rezulta o viziune conformă cu Constituția în privința atribuțiilor instanței de contencios constituțional, întrucât ar permite acesteia să își exercite controlul din oficiu în mod plenar, atât cu privire la aspectele de fond (limitele revizuirii), cât și cu privire la cele de procedură (număr voturi, ordinea de sesizare a Camerelor, procedura de mediere, dacă este cazul, ș.a.).

7. Precizează, în continuare, că teza finală a art. 6 alin. (3), nou-introdus, prevede că inițiativa de revizuire se consideră nefinalizată dacă „*depășește*” limitele revizuirii. Autorii obiecției apreciază că utilizarea acestei sintagme este confuză, întrucât „*a depăși*” nu presupune în mod necesar și „*a încălca*” limitele revizuirii ori a contraveni acestora. Raportul de constituționalitate nu presupune perfectă concordanță ori conformitate a legilor cu Constituția, ci poate fi considerat îndeplinit și în caz de absență a contrarietății ori a contradicțiilor flagrante, ipoteze care nu sunt ideatic incluse în noțiunea de „*depășire*” a limitelor revizuirii Constituției.

8. De asemenea, consideră că este neclară și sintagma „se transmite Parlamentului, procedura urmând a fi reluată”, în cazul în care se constată că inițiativa legislativă de revizuire depășește limitele revizuirii. În acest sens, arată că, potrivit art. 23, art. 24 alin. (2) și art. 26 alin. (2) din Legea nr. 3/2000, procedura de organizare a referendumului național ar începe înaintea datei expirării termenului prevăzut de art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, în 3 zile de la data stabilirii zilei referendumului fiind demarate operațiunile de constituire a Biroului Electoral Central, a birourilor electorale de circumscripție ale județelor, a Biroului Electoral al Municipiului București, a biroului electoral pentru secțiile de votare organizate în afara țării, precum și a oficiilor electorale ale sectoarelor municipiului București. Or, în situația în care Curtea Constituțională se pronunță în sensul că inițiativa legislativă de revizuire depășește limitele revizuirii, nu rezultă în mod clar ce se întâmplă cu birourile electorale deja constituite și cu actele adoptate de acestea. Mai exact, trebuie determinat dacă sintagma „procedura urmând a fi reluată” implică și procedura de organizare a referendumului național deja începută, dar a cărei continuare depinde de o condiție suspensivă — decizia Curții Constituționale prin care se atestă că nu sunt depășite limitele revizuirii. Arată că din paragraful 40 al Deciziei Curții Constituționale nr. 612 din 3 octombrie 2017 ar rezulta, însă, că sintagma menționată privește procedura parlamentară: „Faptul că Parlamentul va trebui să reia procedura de adoptare a legii de revizuire este, de fapt, o consecință a caracterului general obligatoriu al deciziilor Curții Constituționale, înscris în art. 147 din Legea fundamentală.”

9. Se mai susține că sunt neclare și dispozițiile articolului unic pct. 2 referitoare la art. 6 alin. (4) teza a doua, nou-introdus, potrivit căroră: „*Cetățenii României sunt chemați să-și exprime voința prin vot în cadrul referendumului național cu privire la revizuirea Constituției, în ultima duminică a perioadei de 30 de zile prevăzută la art. 151 alin. (3) din Constituția României, republicată, calculată de la data adoptării de către Parlament a proiectului legii constituționale, Guvernul având obligația de a aduce la cunoștința publică, de îndată, prin mijloace de comunicare în masă, textul acestuia și data referendumului național.*”

10. Se arată că, urmare a acestei prevederi, data stabilirii zilei referendumului la care se face referire la art. 23, art. 24 alin. (2) și art. 26 alin. (2) din Legea nr. 3/2000 nu este suficient de certă din moment ce poate fi interpretată ca fiind fie data adoptării inițiativei de revizuire, fie data aducerii la cunoștința publică a zilei referendumului, fie data la care se pronunță Curtea Constituțională (aceasta fiind și data la care instituțiile implicate în organizarea referendumului știu cu certitudine că referendumul va avea loc).

11. În fine, în ce privește sintagma „de îndată” din cuprinsul articolului unic pct. 2, se consideră că nu este suficient de previzibilă, fiind destul de interpretabilă pentru a permite Guvernului să aducă la cunoștința publică data referendumului național într-o zi ulterioară celei în care a fost adoptată inițiativa de revizuire. Or, în acest caz, spre exemplu, perioada campaniei pentru referendum, care, potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 3/2000, „începe la data aducerii la cunoștința publică a datei referendumului”, va fi stabilită, de fapt, de Guvern.

12. Față de argumentele expuse mai sus, solicită admiterea obiecției de neconstituționalitate și constatarea neconstituționalității dispozițiilor de lege menționate.

13. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, obiecția de neconstituționalitate a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

14. **Președintele Camerei Deputaților** a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, cu Adresa nr. 2/3.881 din 24 aprilie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 3.040 din 23 aprilie 2018, în care consideră că motivele invocate de către autorii obiecției de neconstituționalitate nu pot

fi reținute. În acest sens, arată că parcurgerea procesului legislativ pe care legea dedusă controlului de constituționalitate l-a urmat în cadrul Parlamentului evidențiază că textele la care se raportează autorii sesizării au existat încă de la momentul adoptării inițiale a legii, respectiv al primei sesizări adresate Curții Constituționale, formulate de grupurile parlamentare ai căror membri semnează și prezentul demers. Întrucât reformulările de text aduse nu au afectat sintagmele care în viziunea autorilor ar fi neclare, iar, pe cale de consecință, sunt neconforme cu exigențele art. 1 alin. (5) din Constituție, apreciază că argumentele aduse de aceștia și considerentele pe care își fundamentează prezenta sesizare de neconstituționalitate puteau face obiectul sesizării inițiale, ținând seama de momentul procedural în care legea se regăsește.

15. Pe fondul criticii, arată că intervenția legislativă de completare sub forma unui nou alineat, alin. (3), are rolul de a stabili procedura pe care trebuie să o urmeze proiectul legii constituționale ulterior momentului adoptării de către fiecare Cameră a Parlamentului, respectiv de către Camerele reunite în cazul existenței unei divergențe cu privire la redactările diferite. Niciuna dintre acțiunile pe care Parlamentul urmează să le întreprindă, de înaintare la Curtea Constituțională a proiectului legii constituționale, după adoptarea acestuia, și de reluare a procedurii legislative în situația în care inițiativa de revizuire depășește limitele revizuirii, nu reprezintă elemente de noutate. Trimiterea către Curtea Constituțională a proiectului legii constituționale reprezintă o consacrare a principiului colaborării loiale pe care autoritățile și instituțiile publice trebuie să o manifeste în acțiunile lor, din perspectiva asigurării funcționării eficiente a mecanismului statal. Reluarea procedurii legislative, în situația constatării de către Curtea Constituțională a depășirii limitelor de revizuire, reprezintă o consecință directă a caracterului general obligatoriu al deciziilor instanței de contencios constituțional. Apreciază ca fiind neîntemeiată și pretinsa neconstituționalitate a sintagmei „care procedează conform legii” din articolul unic pct. 2, cu referire la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2000, întrucât existența acestei mențiuni nu afectează funcționarea instituției fundamentale.

16. Cu privire la considerentele care, în opinia autorilor, ar fundamenta neconstituționalitatea termenului „depășește” de la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2000, ca urmare a impreciziei sale, opinează că acestea nu surprind natura juridică a reglementării criticate. Având în vedere necesitatea aplicării unitare a cadrului normativ al revizuirii Constituției în ansamblul legislației naționale, este imperativ ca deciziile luate în activitatea de legiferare să asigure concordanța cu prevederile actului normativ de același nivel cu care legea criticată se află în conexiune, astfel încât să fie evitat potențialul conflict dintre normele juridice succesive. În speță, dispozițiile tezei a 2-a a alin. (3) al art. 6 asigură corelarea cu prevederile art. 23 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, asigurând, astfel, continuitatea și fluenta în aplicarea procedurii privind revizuirea Constituției.

17. De asemenea, apreciază ca fiind neîntemeiate susținerile autorilor care ar sprijini neconstituționalitatea sintagmei „se transmite Parlamentului, procedura urmând a fi reluată”, care se regăsește la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2000, argumentația prezentată neținând seama că atât procedurile privind înființarea la nivel național a birourilor electorale și a biroului electoral pentru secțiile de votare organizate în afara țării, cât și desemnarea membrilor care compun aceste structuri, la care autorii fac trimitere, nu pot fi demarate anterior stabilirii datei referendumului, referință care, la rândul său, nu poate fi fixată fără ca legea de revizuire să parcurgă integral procedura legislativă, inclusiv reluarea acesteia în situația în care instanța de contencios constituțional constată că nu au fost respectate dispozițiile constituționale referitoare la revizuire. Prin urmare, nu se poate reține ca fiind reală perspectiva autorilor potrivit căreia înființarea efectivă a organismelor electorale cu rol în organizarea și desfășurarea procesului referendar ar urma să aibă loc anterior finalizării procedurii legislative din Parlament.

Contrar afirmațiilor prezentate în sesizare, apreciază că dispozițiile care stabilesc data de referință din legea criticată sunt clare, precise și previzibile, destinatarii normei juridice putând determina cu exactitate ziua desfășurării referendumului, redactarea fiind specific normativă și având o formă juridică adecvată.

18. Opinează, cu privire la prevederea care stabilește în sarcina Guvernului aducerea, de îndată, la cunoștința publică a textului și datei de referință, că reprezintă o consecință a rolului acestuia în organizarea referendumului, prevăzut la art. 15¹ alin. (3) și art. 48 din Legea nr. 3/2000. În dezacord cu susținerile autorilor, afirmă că interpretarea expresiei „de îndată” care să conducă la concluzia că îndeplinirea obligației stabilite în sarcina Guvernului s-ar putea realiza într-o zi ulterioară nu este fundamentată de conținutul normativ al prevederii în care sintagma criticată se integrează.

19. **Președintele Senatului** a transmis Curții Constituționale punctul său de vedere, cu Adresa nr. I 828 din 18 aprilie 2018, înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 2.890 din 18 aprilie 2018, în cuprinsul căruia arată că, în examinarea obiecției de neconstituționalitate, va trebui să se aibă în vedere, în primul rând, condițiile legale de admisibilitate ale sesizării, întrucât obiecția este formulată după ce legea a fost reexaminată de Parlament, ca urmare a cererii Președintelui României, potrivit art. 77 alin. (2) din Constituție. Face referire la Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 223 din 13 martie 2018, prin care Curtea a reținut că este inadmisibil ca titularii dreptului de sesizare să sesizeze alternativ și succesiv, pe motive identice sau diferite, un număr nelimitat de obiecții de neconstituționalitate cu privire la o anumită lege, împrejurare care ar prelungi nepermis procedura legislativă și ar bloca indirect finalizarea acestei proceduri și, deci, intrarea în vigoare a actului adoptat de Parlament. De asemenea, invocă art. 57 din Constituție, care instituie principiul bunei-credințe, arătând că una dintre consecințele juridice ale acestuia este invocată și de Curtea Constituțională în Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, prin care s-a reținut că numai exercitarea dreptului cu bună-credință, în interiorul termenelor instituite de legiuitorul constituant sau ordinar, are caracter legitim și se bucură de protecția oferită de lege și de Constituție.

20. Față de cele arătate, solicită Curții Constituționale să constate că sesizarea de neconstituționalitate nu întrunește condițiile legale de admisibilitate și, ca urmare, să o respingă ca inadmisibilă.

21. **Guvernul** nu a comunicat punctul său de vedere asupra obiecției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctele de vedere ale președinților Camerei Deputaților și Senatului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

22. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție, precum și ale art. 1, art. 10, art. 15 și art. 18 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze obiecția de neconstituționalitate.

23. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl constituie dispozițiile Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, care au următorul cuprins:

„Articol unic — Legea nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 24 februarie 2000, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 6, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

«Art. 6. — (1) *Inițiativa și procedura revizuirii Constituției sunt supuse dispozițiilor prevăzute la art. 150 și 151 din Constituția României, republicată, și prezentei legi.*»

2. La articolul 6, după alineatul (2) se introduc trei noi alineate, alineatele (3)—(5), cu următorul cuprins:

«(3) *Proiectul legii constituționale, adoptat de către fiecare Cameră a Parlamentului sau de către Camerele reunite în caz de divergență conform art. 151 alin. (2) din Constituția României, republicată, se trimite de îndată Curții Constituționale, care procedează potrivit legii. Dacă se constată că inițiativa legislativă de revizuire depășește limitele revizuirii, aceasta se consideră nefinalizată și se transmite Parlamentului, procedura urmând a fi reluată.*

(4) *Dacă Curtea Constituțională constată că inițiativa legislativă de revizuire nu depășește limitele revizuirii, proiectul legii constituționale se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, împreună cu decizia Curții Constituționale. Cetățenii României sunt chemați să își exprime voința prin vot în cadrul referendumului național cu privire la revizuirea Constituției, în ultima duminică a perioadei de 30 de zile prevăzută la art. 151 alin. (3) din Constituția României, republicată, calculată de la data adoptării de către Parlament a proiectului legii constituționale, Guvernul având obligația de a aduce la cunoștință publică, de îndată, prin mijloace de comunicare în masă, textul acestuia și data referendumului național.*

(5) *Persoanele care au dreptul să participe la referendumul național privind revizuirea Constituției, modul de desfășurare a campaniei pentru referendum, organizarea și desfășurarea acestuia, organizarea și atribuțiile birourilor electorale, faptele care constituie contravenții, precum și modul de constatare și sancționare a acestora sunt cele stabilite la art. 4, art. 7 alin. (1), precum și în capitolele IV—VI. Rezultatul referendumului național se stabilește în conformitate cu prevederile art. 5 alin. (2) și (3) și ale art. 7 alin. (2).»*

3. La articolul 15 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

«a) *potrivit prezentei legi, în cazul referendumului privind revizuirea Constituției, cu respectarea art. 151 alin. (3) din Constituției*».

24. Dispozițiile din Legea fundamentală invocate în susținerea obiecției de neconstituționalitate sunt cele ale art. 1 alin. (5) care statuează obligativitatea respectării Constituției, a supremației sale și a legilor.

(1) Admisibilitatea obiecției de neconstituționalitate

25. Verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a prezentei obiecții de neconstituționalitate, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, va purta asupra a trei aspecte: subiecții care au sesizat Curtea Constituțională, termenul de sesizare și obiectul sesizării.

26. **(1.1.)** În ce privește prima problemă, referitoare la **titularii dreptului de sesizare**, reținem că aceasta a fost formulată de un număr de 28 de senatori, dintre care 15 sunt membri ai Partidului Național Liberal și 13 sunt membri ai Uniunii Salvați România, fiind depusă la Curtea Constituțională la data de 12 aprilie 2018. O zi mai târziu, pe 13 aprilie 2018, s-au înregistrat la Curtea Constituțională, din partea unui număr de 8 senatori membri ai Partidului Național Liberal, solicitările de a se lua act de retragerea semnăturilor de susținere a sesizării Curții Constituționale cu soluționarea prezentei obiecții de neconstituționalitate.

27. Față de această împrejurare, Curtea reține că exercitarea controlului de constituționalitate este o atribuție de ordin constituțional, instituită prin prevederile art. 146 din Legea fundamentală, în considerarea importanței deosebite în amenajarea constituțională a ansamblului legislativ și a rolului Curții Constituționale în menținerea caracterului de stat de drept și democratic al statului român. Fiind concepută de legiuitorul constituant ca garant al supremației Constituției, actul normativ supraordonat întregului sistem normativ național, Curtea Constituțională duce la îndeplinire o îndatorire constituțională fundamentală, pe care nu o poate nesocoti sau ignora. De aceea, odată sesizată, nu se poate dezinvesti de exercitarea

oricăreia dintre atribuțiile conferite acesteia prin prevederile constituționale. Toate competențele sale sunt de ordine publică, soluția ce urmează să se pronunțe fiind de interes general, cu consecințe asupra întregii ordini juridice și sociale, astfel că renunțarea titularilor dreptului de sesizare, din motive subiective, de natură personală sau conjuncturală, la demersul procesual deja inițiat nu are niciun efect asupra desfășurării ulterioare a procedurii controlului de constituționalitate, care, odată declanșat, trebuie continuat de instanța constituțională până la finalizarea acestuia cu o decizie definitivă și general obligatorie. Singurul act care nu are asemenea efecte îl constituie avizele consultative emise cu privire la propunerea de suspendare din funcție a Președintelui României.

28. Aceeași a fost și concluzia Consiliului Constituțional francez confruntat cu o situație similară, în care a constatat că nicio dispoziție din Constituția Republicii Franceze sau din legea organică referitoare la Consiliul Constituțional nu permite ca, în situația în care subiecții abilitați să sesizeze Consiliul Constituțional înțeleg să se desisteze în demersul lor, aceasta să reprezinte un obstacol în ceea ce privește controlul de constituționalitate declanșat. Consiliul Constituțional a arătat că nu va ține cont de asemenea declarații de renunțare decât în caz de eroare materială, fraudă sau viciu de consimțământ (Decizia 96-386 DC din 30 decembrie 1996).

29. Totodată, Curtea precizează că, potrivit art. 55 din Legea nr. 47/1992, în procedura controlului de constituționalitate nu sunt aplicabile dispozițiile Codului de procedură civilă referitoare la stingerea procesului, textul legal menționat nefăcând nicio diferențiere după cum este vorba despre controlul anterior sau posterior de constituționalitate ori despre exercitarea oricărei altei atribuții prevăzute de Constituție în competența Curții Constituționale. Or, *ubi lex non distinguit nec nos distinguere debemus*.

30. Prin urmare, nu poate fi o cauză de inadmisibilitate a sesizării retragerea semnăturilor de susținere, după înregistrarea la Curtea Constituțională a acesteia și demararea procedurilor premergătoare pe care acest tip de control de constituționalitate le presupune, respectiv înștiințarea Președintelui României cu privire la exercitarea controlului de constituționalitate *a priori* — cu consecința temporizării promulgării legii până la pronunțarea deciziei Curții —, precum și solicitarea punctelor de vedere de la autoritățile prevăzute de art. 15 alin. (1) și (2) din Legea nr. 47/1992.

31. **(1.2.) Referitor la termenul prevăzut de lege pentru sesizarea Curții Constituționale** cu exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, Curtea apreciază că a fost respectat. Astfel, potrivit art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, „În vederea exercitării dreptului de sesizare a Curții Constituționale, cu 5 zile înainte de a fi trimisă spre promulgare, legea se comunică Guvernului, Înaltei Curți de Casație și Justiție, precum și Avocatului Poporului și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților și la cel al Senatului. În cazul în care legea a fost adoptată cu procedură de urgență, termenul este de două zile”. În jurisprudența sa, Curtea a constatat că termenele cuprinse la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, respectiv termenul de 5 zile înainte ca legea să fie trimisă spre promulgare, și de două zile, în cazul adoptării legii în procedură de urgență, au un caracter de protecție pentru titularii dreptului de sesizare a instanței constituționale, astfel încât nu există nicio sancțiune dacă aceștia sesizează instanța constituțională după expirarea acestora; în acest caz, însă, pentru a fi reținută admisibilitatea sesizării, este esențial ca legea să nu fi fost promulgată în prealabil de Președintele României. Faptul că legiuitorul a reglementat în Legea nr. 47/1992 un termen de protecție are semnificația unei garanții asociate dreptului de sesizare a Curții Constituționale, care implică o interdicție totală de a se promulga legea în acest termen. Termenul menționat nu poate fi calificat ca fiind unul de decădere, în sensul că numai în acest termen poate fi sesizată Curtea Constituțională cu soluționarea unei obiecții de neconstituționalitate. Formulând

obiecția în afara termenului, autorul acesteia se expune posibilității ca, până la acest moment, Președintele să promulge legea, dar, odată sesizată Curtea și în condițiile în care aceasta încunoștințează Președintele cu privire la faptul că legea se află în control *a priori* de constituționalitate, Președintele, în tot acest timp, nu are competența de a emite decretul de promulgare (a se vedea Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 21 februarie 2017, paragraful 25).

32. Prin Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018, Curtea Constituțională a realizat o sinteză a situațiilor întâlnite în jurisprudența sa, sub aspectul termenului în care poate fi sesizată în vederea exercitării controlului *a priori* de constituționalitate, evidențiind existența a patru ipoteze distincte. Primă ipoteză prezentată nu pune probleme de admisibilitate, fiind reprezentată de situația în care sesizarea s-a realizat în termenele prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 (a se vedea, de exemplu, Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018).

33. O a doua ipoteză a vizat sesizările realizate în termenele prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, dar în care legea a fost promulgată de Președintele României anterior sesizării (Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 568 din 11 august 2010). În condițiile promulgării intempestive, Curtea a constatat că „sesizarea s-a realizat în termenul legal de protecție, în interiorul căruia Președintele României nu are dreptul de a promulga legea, întrucât dreptul său se naște ulterior, după expirarea termenelor de 5 zile, respectiv 2 zile, prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Conduita Președintelui României nu poate constitui un impediment în calea controlului de constituționalitate, iar subiectele de drept îndrituite să declanșeze controlul nu pot fi lipsite de dreptul lor constituțional, consacrat de art. 146 lit. a). O interpretare contrară a dispozițiilor legale și regulamentare referitoare la termenele de protecție pentru titularii dreptului de sesizare a instanței constituționale ar lăsa fără efecte juridice norma constituțională, ceea ce este inadmisibil”.

34. O a treia ipoteză individualizată de Curte s-a referit la situația în care sesizarea s-a realizat după expirarea termenelor prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, însă legea nu a fost promulgată de Președintele României anterior sesizării. Reiterând caracterul de protecție pentru titularii dreptului de sesizare a instanței constituționale, Curtea a reținut că „nu există nicio sancțiune dacă aceștia sesizează instanța constituțională după expirarea acestora”. Mai mult, Curtea a statuat că „în exercitarea controlului *a priori* de constituționalitate, esențial este ca legea să nu fi fost promulgată la data înregistrării sesizării la Curtea Constituțională”, astfel că s-a considerat legal investită și, în consecință, a purces la verificarea de fond a legii (a se vedea, exemplificativ, Decizia nr. 718 din 8 noiembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 998 din 15 decembrie 2017). Mai mult, Curtea a statuat că, în cazul în care, după sesizarea sa și încunoștințarea Președintelui că legea se află în control *a priori* de constituționalitate, acesta promulgă totuși legea, „conduita Președintelui nu este opozabilă Curții Constituționale, aceasta neputându-se dezinvesti prin pronunțarea unei soluții de inadmisibilitate a obiecției de neconstituționalitate pe acest motiv. Emiterea unor asemenea decrete cu nerespectarea art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție, în condițiile în care Președintele a fost încunoștințat despre faptul că legea se află în control *a priori* de constituționalitate, nu constituie un motiv pentru respingerea ca inadmisibilă a obiecției. Prin urmare, decretul emis, neavând un efect dirimant, nu poate bloca exercitarea controlului *a priori* de constituționalitate, astfel încât Curtea va analiza obiecția în cadrul controlului *a priori*, chiar dacă legea a fost promulgată” (a se vedea Decizia nr. 767 din 14 decembrie 2016, precitată, paragraful 26).

35. Ultima ipoteză evidențiată de Curtea Constituțională a fost cea referitoare la sesizarea realizată după expirarea termenelor prevăzute de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 și după ce legea fusese promulgată de Președintele României anterior sesizării. În această situație, obiecția de neconstituționalitate a fost respinsă ca inadmisibilă (de exemplu, Decizia nr. 89 din 26 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 115 din 19 februarie 2010). Aceasta, deoarece sesizarea Curții Constituționale după epuizarea termenului de protecție prevăzut în favoarea titularilor dreptului de a formula obiecții de neconstituționalitate, chiar înăuntrul termenului de 20 de zile prevăzut de Constituție pentru promulgare, dar după promulgare sau în aceeași zi cu promulgarea, nu poate declanșa controlul de constituționalitate, întrucât Președintele României și-a exercitat în mod legitim atribuția constituțională, iar prin actul promulgării, legea adoptată de Parlament nu mai poate fi supusă controlului preventiv de constituționalitate. Cu alte cuvinte, depășirea termenului de protecție coroborată cu promulgarea legii, ambele anterioare sesizării Curții Constituționale, lipsesc de obiect controlul de constituționalitate.

36. Separat de cele patru ipoteze analizate, prin Decizia nr. 67 din 21 februarie 2018 a fost luată în discuție o situație inedită, în care sesizarea s-a realizat înainte de promulgarea legii, dar ca urmare a faptului că termenul de promulgare a fost întrerupt prin două sesizări de neconstituționalitate, formulate prealabil sesizării deduse examenului Curții, sesizări deja soluționate de instanța de control constituțional, prin Decizia nr. 33 din 23 ianuarie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 146 din 15 februarie 2018. Curtea a apreciat că, în ipoteza întreruperii termenului de promulgare, admisibilitatea sesizării nu poate fi raportată decât la termenele stabilite de lege și de Constituție, iar nu la lipsa decretului de promulgare. Cu alte cuvinte, după expirarea termenului de 5 zile sau 2 zile, după caz, și a termenului de 20 de zile în care legea ar fi fost promulgată în lipsa cauzei de întrerupere a procedurii de promulgare (sesizarea anterioară a instanței constituționale), titularii dreptului de a sesiza instanța constituțională pierd acest drept, cu consecința că obiecțiile de neconstituționalitate formulate peste aceste termene vor fi respinse ca inadmisibile. Un nou drept de a sesiza Curtea se naște după reexaminarea legii în Parlament, în cazul în care, în urma efectuării controlului, s-a constatat neconstituționalitatea legii criticate. Într-o atare ipoteză devin incidente dispozițiile art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, coroborate, de această dată, cu dispozițiile art. 77 alin. (3) din Constituție, care prevăd un nou termen de promulgare de 10 zile, iar nu cu dispozițiile art. 77 alin. (1) din Constituție, termenul de 20 de zile pentru promulgare nefiind aplicabil în ipoteza legii adoptate de Parlament, după reexaminare. Curtea a precizat (paragraful 66) că, într-o interpretare „bazată pe ideea că nu există un termen limită pentru sesizarea instanței de contencios constituțional, s-ar putea ajunge la împrejurarea în care titularii dreptului de sesiza ar formula alternativ și succesiv, pe motive identice sau diferite, un număr nelimitat de obiecții de neconstituționalitate cu privire la o anumită lege, ceea ce ar prelungi nepermis procedura legislativă, blocând indirect finalizarea acestei proceduri și, deci, intrarea în vigoare a actului adoptat de Parlament. Or, potrivit jurisprudenței constante a Curții Constituționale, instituirea prin lege a unor termene nu are ca scop decât disciplinarea raporturilor juridice născute între părți și preîntâmpinarea unei conduite abuzive, șicanatorii, a titularilor dreptului pentru care se instituie obligația respectării acestor termene. Prin urmare, odată reglementate termenele procedurale și substanțiale care vizează raporturile constituționale dintre autoritățile publice, termene care au ca finalitate stabilirea unei rigori în derularea procedurii legislative, respectarea acestora se impune cu forță egală tuturor subiectelor de drept aflate în ipoteza art. 146 lit. a) din Constituție, care sunt obligate deopotrivă să se încadreze în

prescripția legală dacă apreciază că sunt temeiuri pentru sesizarea Curții Constituționale”.

37. Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului, dedusă în cauza de față controlului de constituționalitate, a fost adoptată, după reexaminare, de Senat la 26 martie 2018 și de Camera Deputaților la 4 aprilie 2018, în aceeași zi fiind depusă la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare asupra constituționalității legii. Curtea Constituțională a fost sesizată la data de 12 aprilie 2018, așadar în afara termenului fixat prin art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992. Având în vedere însă faptul că legea nu fusese încă promulgată de Președinte, în virtutea art. 77 alin. (3) din Constituție, și ținând cont de cele statuate în jurisprudența Curții Constituționale mai sus prezentată, sesizarea este admisibilă din această perspectivă.

38. **(1.3.)** În ceea ce privește **obiectul controlului de constituționalitate**, Curtea observă că acesta se încadrează în cerința esențială instituită prin art. 146 lit. a) din Constituție, care consacră competența Curții Constituționale de a se pronunța asupra constituționalității legilor, înainte de promulgarea acestora. În jurisprudența sa, Curtea a dezvoltat analiza acestei condiții de admisibilitate, pentru ipoteza în care sesizarea vizează neconstituționalitatea unei legi adoptate de Parlament în procedura reexaminării, așa cum este situația în cauza de față.

39. În prezenta cauză, Curtea reține că, inițial, Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 a fost adoptată de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională, la data de 5 septembrie 2017, Curtea Constituțională fiind sesizată, înainte de promulgarea legii, cu exercitarea controlului de constituționalitate cu privire la aceasta. Prin Decizia nr. 612 din 3 octombrie 2017, Curtea a admis parțial obiecția de neconstituționalitate și a constatat că dispozițiile articolului unic pct. 2 [cu referire la sintagma „*în termen de două zile*” cuprinsă în art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2000, la art. 6 alin. (5) fraza a doua, precum și la art. 6 alin. (7) din Legea nr. 3/2000] și cele ale articolului unic pct. 3 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului sunt neconstituționale.

40. Ulterior, a fost declanșată procedura reexaminării legii de către cele două Camere ale Parlamentului în vederea punerii lor de acord cu decizia Curții Constituționale. În urma dezbaterilor, Senatul a adoptat legea, după reexaminare, la data de 11 decembrie 2017, iar Camera Deputaților la 22 decembrie 2017.

41. Curtea Constituțională a fost din nou sesizată, pronunțându-se prin Decizia nr. 47 din 1 februarie 2018, prin care a constatat că legea astfel adoptată respectă cele statuate prin Decizia nr. 612 din 3 octombrie 2017, aceasta fiind finalitatea procedurii reexaminării desfășurate în cele două Camere ale Parlamentului.

42. După pronunțarea acestei decizii de către Curtea Constituțională, Președintele României a solicitat Parlamentului să reexamineze dispozițiile legii adoptate, sub aspectul clarității și preciziei terminologiei folosite. După analizarea acestei cereri, legea a fost adoptată în aceeași formă la 26 martie de Senat, în calitate de Cameră de reflecție, și la 4 aprilie de Camera Deputaților, în calitate de Cameră decizională.

43. Așadar, pe parcursul derulării procedurii legislative, Curtea Constituțională a intervenit de două ori, prin Decizia nr. 612 din 3 octombrie 2017 constatând neconstituționalitatea anumitor prevederi din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000, iar prin Decizia nr. 47 din 1 februarie 2018 reținând că, în urma reexaminării, Parlamentul a pus legea în acord cu cele statuate de Curtea Constituțională prin decizia de admitere precedentă.

44. Situației mai sus descrise îi sunt aplicabile cele reținute în jurisprudența sa de Curtea Constituțională în ceea ce privește admisibilitatea sesizărilor formulate cu privire la prevederi ce nu au format obiectul reexaminării după pronunțarea de către instanța de control constituțional a unei decizii de constatare a neconstituționalității. Astfel, prin Decizia nr. 975 din 7 iulie 2010,

Curtea a constatat că decizia prin care obiecția de neconstituționalitate a fost parțial admisă are ca efect deschiderea de drept a procedurii complementare de reexaminare a legii de către Parlament pentru punerea de acord a prevederilor neconstituționale cu decizia Curții Constituționale, conform art. 147 alin. (2) din Legea fundamentală. În cadrul acestei proceduri, Parlamentul poate modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale, pentru a asigura caracterul unitar al reglementării. Totodată, în măsura în care se impune, va recorela celelalte dispoziții ale legii, ca operațiune de tehnică legislativă, dar fără a putea aduce alte modificări de substanță legii în cauză. De asemenea, Curtea a arătat că, în procedura reexaminării, Parlamentul nu are competența constituțională de a modifica prevederile legale constatate ca fiind constituționale, ci va putea numai să pună de acord prevederile neconstituționale cu decizia Curții Constituționale, putând modifica și alte prevederi legale numai dacă acestea se găsesc într-o legătură indisolubilă cu dispozițiile declarate ca fiind neconstituționale. Prin urmare, „alte îmbunătățiri” ce ar viza legea criticată se pot face numai prin alte legi sau ordonanțe de modificare și completare.

45. Prin decizia citată, Curtea a constatat că, în condițiile în care critica autorilor obiecției de neconstituționalitate vizează un text de lege care nu a făcut obiectul reexaminării în sensul art. 147 alin. (2) din Constituție, obiecția de neconstituționalitate nu îndeplinește o condiție de admisibilitate, și anume aceea de a se limita la modificările ce au fost aduse legii în procesul de reexaminare. Aceeași concluzie a fost consacrată și prin deciziile nr. 250 din 19 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 378 din 3 mai 2018, și deciziile nr. 251*) și nr. 252**) din 19 aprilie 2018, nepublicate la momentul pronunțării prezentei decizii. În cuprinsul acestora, Curtea a statuat că, prin formularea unei sesizări privind neconstituționalitatea unei legi adoptate de Parlament în procedura reexaminării, nu pot fi exprimate critici de neconstituționalitate noi cu privire la texte care nu au fost avute în vedere în procesul reexaminării.

46. Or, în cauza de față, criticile formulate de autorii sesizării vizează în exclusivitate prevederi din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 care nu a fost necesar să fie reexaminată de Parlament, nefiind constatată de instanța de control constituțional contrarietatea acestora cu texte sau principii din Legea fundamentală. Prin Decizia nr. 612 din 3 octombrie 2017, Curtea a constatat că sunt neconstituționale

prevederile articolului unic pct. 2, cu referire la art. 6 alin. (3) din Legea nr. 3/2000 privitor la stabilirea unui termen de două zile în care Parlamentul să trimită legea de revizuire a Constituției către Curtea Constituțională în vederea exercitării controlului de constituționalitate, cele ale articolului unic pct. 2 din legea criticată, cu referire la art. 6 alin. (5) din Legea nr. 3/2000, prin care se atribuia Guvernului competența de a stabili, prin hotărâre, data organizării referendumului pentru revizuirea Constituției și, implicit, abrogarea corelativă a art. 15 alin. (1) din Legea nr. 3/2000, care stipulează expres că obiectul și data referendumului se stabilesc prin lege, și, în fine, prevederea din articolul unic pct. 2 din legea criticată, cu referire la art. 6 alin. (7) din Legea nr. 3/2000, care reglementează suportarea cheltuielilor pentru organizarea și desfășurarea referendumului național privind revizuirea Constituției din bugetul de stat, care se regăsea deja în același act normativ.

47. Prin obiecția de neconstituționalitate soluționată prin Decizia nr. 47 din 1 februarie 2018, Curtea a fost sesizată pentru a se pronunța cu privire la măsura în care Parlamentul s-a conformat celor statuate prin decizia de admitere anterioară. În urma verificării, Curtea a respins ca neîntemeiată obiecția de neconstituționalitate, constatând că Parlamentul a respectat obligația constituțională înscrisă în art. 147 alin. (3) de a pune în acord prevederile legii cu observațiile Curții Constituționale.

48. Criticile formulate în cauza de față vizează alte aspecte decât cele cu privire la care Curtea s-a pronunțat în sensul constatării neconstituționalității și pe care Parlamentul le-a corectat în mod corespunzător. În speță, criticile reclamă lipsă de precizie și claritate a unor sintagme care au existat în chiar forma inițială a legii și a căror constituționalitate ar fi putut fi contestată prin intermediul primei obiecții de neconstituționalitate formulate. Ca atare, nu se poate reține îndeplinirea condiției de admisibilitate referitoare la obiectul sesizării, care, în această etapă a procedurii legislative, nu îl poate reprezenta decât măsura în care Parlamentul și-a îndeplinit obligația constituțională amintită, fiind depășită etapa în care ar fi putut fi formulate critici de neconstituționalitate cu privire la oricare dintre prevederile legii adoptate, dar încă nepromulgate.

(2) Analiza obiecției de neconstituționalitate

49. Întrucât obiecția de neconstituționalitate este inadmisibilă, pentru motivele mai sus detaliate, Curtea apreciază că nu se mai impune examinarea criticilor formulate pe fondul reglementării.

50. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, obiecția de neconstituționalitate a Legii pentru modificarea și completarea Legii nr. 3/2000 privind organizarea și desfășurarea referendumului este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 3 mai 2018.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

*) Decizia Curții Constituționale nr. 251 din 19 aprilie 2018 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 384 din 4 mai 2018.

**) Decizia Curții Constituționale nr. 252 din 19 aprilie 2018 a fost publicată ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 399 din 9 mai 2018.

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE privind transmiterea imobilului 2689 din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Șimian, județul Mehedinți

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 9 alin. (1) și art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și în conformitate cu prevederile art. 869 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă transmiterea imobilului 2689, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Șimian, județul Mehedinți, precum și declararea acestuia din bun de interes public național în bun de interes public local.

Art. 2. — Imobilul transmis potrivit art. 1 se va utiliza în vederea amenajării unui spațiu de joacă pentru copii, în termen de 2 ani de la preluare.

Art. 3. — În cazul în care nu se respectă destinația imobilului și termenul prevăzute la art. 2, acesta revine în domeniul public

al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale, în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare.

Art. 4. — Predarea-preluarea imobilului transmis potrivit art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 5. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și va opera, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, modificările corespunzătoare în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 mai 2018.
Nr. 296.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE a imobilului 2689 care se transmite din domeniul public al statului și din administrarea Ministerului Apărării Naționale în domeniul public al comunei Șimian, județul Mehedinți, și se declară din bun de interes public național în bun de interes public local

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Carte funciară/ Nr. cadastral	Valoarea de inventar (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
103916	8.19.01	Imobil 2689	Județul Mehedinți, comuna Șimian, C.F. 51558, nr. cad. 51558	1. Construcții: Pavilion A — Suprafață construită — 1,00 mp — Suprafață desfășurată - 1,00 mp — Valoare contabilă — 13.212,30 lei Pavilion A1 — Suprafață construită — 1,00 mp — Suprafață desfășurată — 1,00 mp — Valoare contabilă — 13.212,30 lei Pavilion A2 — Suprafață construită — 1,00 mp — Suprafață desfășurată — 1,00 mp — Valoare contabilă — 13.212,30 lei Pavilion B — Suprafață construită — 1,56 mp — Suprafață desfășurată — 1,56 mp — Valoare contabilă — 79.339,40 lei	125.645	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229	Domeniul public al comunei Șimian, județul Mehedinți CUI — 4550988

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/Carte funciară/ Nr. cadastral	Valoarea de inventar (lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul/CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul/CUI
				Pavilion R — Suprafață construită — 26,30 mp — Suprafață desfășurată — 26,30 mp — Valoare contabilă — 336,40 lei Pavilion R1 — Suprafață construită — 26,30 mp — Suprafață desfășurată — 26,30 mp — Valoare contabilă — 879,36 lei Total suprafață construită: 57,16 mp Total suprafață desfășurată: 57,16 mp Total valoare construcții: 120.192,06 lei 2. Amenajări la terenuri: — Împrejmuire sârmă ghimpată pe stâlpi de beton pe un rând: 112,4 ml — Valoare contabilă: 39,40 lei Total valoare amenajări: 39,40 lei 3. Suprafața terenului — 0,0762 ha — Valoare contabilă: 5.413,25 lei Total valoare teren: 5.413,25 lei Total valoare cazarmă: 125.644,71 lei C.F. 51558 Nr. cad. 51558			

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Normelor metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 794 din 27 august 2004, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 2 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) au un venit brut pe membru de familie mai mic sau egal cu 250 lei.”

2. La articolul 3 alineatul (3), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) adeverință eliberată de către instituția de învățământ din care să rezulte că studentul a promovat minimum 45 de credite în anul universitar anterior depunerii cererii pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, pentru toți studenții, cu excepția studenților din anul I.”

3. La articolul 8, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 8. — (1) La nivelul Consiliului de administrație sau al Senatului fiecărei instituții de învățământ superior de stat sau particular acreditate se constituie o comisie formată din 3—5—7 persoane, prin numire de către rectorul instituției, cu aprobarea Consiliului de administrație sau a Senatului.

(2) Componența comisiei este stabilită de către Consiliul de administrație al instituției de învățământ superior prevăzute la alin. (1). Din comisie fac parte obligatoriu directorul economic/contabilul instituției de învățământ superior, precum și 1-2 reprezentanți ai studenților.”

4. Anexa nr. 3 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — Comisia prevăzută la art. 8 alin. (1) din Normele metodologice pentru aplicarea Legii nr. 269/2004 privind acordarea unui ajutor financiar în vederea stimulării achiziționării de calculatoare, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.294/2004, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se constituie în termen de 5 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DÂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale,
Valentin Popa
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

MODELUL *)

bonului valoric pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării de calculatoare**)

GUVERNUL ROMÂNIEI		GUVERNUL ROMÂNIEI	
MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE		MINISTERUL EDUCAȚIEI NAȚIONALE	
BON VALORIC - 200 EURO		BON VALORIC - 200 EURO	
AJUTOR FINANCIAR ÎN VEDEREA ACHIZIȚIONĂRII UNUI CALCULATOR		AJUTOR FINANCIAR ÎN VEDEREA ACHIZIȚIONĂRII UNUI CALCULATOR	
Numele		Numele și prenumele beneficiarului	
Prenumele	
CNP		CNP	
Adresa		Adresa	
.....		Falsificarea acestor	
Semnătură de primire		bilete se pedepsește conform legilor	
Semnătură persoană autorizată		Dacă este cazul: Numele și prenumele minorului.....	
L.S.		CNP	
		Adresa	
		Semnătură persoană autorizată	
		L.S.	
Data			
Seria M.E.N.		Seria M.E.N.	
Nr.		Nr.	
		NETRANSMISIBIL	
		Bonul valoric se va utiliza exclusiv conform destinației sale. Tipărit la C.N. Imprimeria Națională S.A.	

NOTĂ:

Modelul bonului valoric se completează pe verso cu următorul text:

„Beneficiarul acestui bon valoric este obligat să îl utilizeze până la data finală pentru achiziționarea de calculatoare, stabilită prin calendarul pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării de calculatoare, aprobat prin hotărâre a Guvernului.”

Furnizorul de calculatoare este obligat să transmită bonul valoric comisiilor județene/comisiei constituite la nivelul municipiului București, precum și comisiilor constituite la nivelul instituțiilor de învățământ superior, până la data finală de depunere, stabilită prin calendarul pentru acordarea unui ajutor financiar în vederea achiziționării de calculatoare, aprobat prin hotărâre a Guvernului.

*) Modelul bonului valoric este reprodus în facsimil.

**) Culoarea fundalului bonului valoric, pentru anul 2018, este violet.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind înscrierea unui imobil — teren arabil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Educației Naționale, pentru Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 alin. (1) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Educației Naționale, pentru Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara, instituție care funcționează în coordonarea Ministerului Educației Naționale, a unui imobil, teren arabil în intravilan extins, având datele de identificare prevăzute în anexa la prezenta hotărâre, trecut în domeniul public al statului

prin Hotărârea Consiliului Local al Comunei Ghiroda nr. 157 din 6 octombrie 2017.

Art. 2. — Ministerul Educației Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera completările și modificările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul educației naționale,
Valentin Popa
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 mai 2018.
Nr. 298.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului — teren arabil care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Educației Naționale, pentru Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara

Nr. MF	Codul de clasificare	Denumirea bunului imobil care face obiectul actului normativ	Adresa	Elemente-cadru de descriere tehnică	Persoana juridică care administrează imobilul	Baza legală	Valoarea de inventar — lei —
Se atribuie de către Ministerul Finanțelor Publice.	8.26.10	Teren arabil în intravilan extins	Județul Timiș, comuna Ghiroda	S teren = 21.364 mp, nr. cadastral 409322, CF nr. 409322 Ghiroda	Ministerul Educației Naționale — CUI 13729380, pentru Universitatea de Medicină și Farmacie „Victor Babeș” din Timișoara — CUI 4269215	Hotărârea Consiliului Local al Comunei Ghiroda nr. 157 din 6 octombrie 2017	1.263.568

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
pentru modificarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 172/2012
privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată
care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică
„Varianta de ocolire Mihăilești”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1), art. 8 alin. (3) și al art. 11 alin. (7) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 172/2012 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Mihăilești”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 180 din 20 martie 2012, se modifică, în condițiile legii, în sensul actualizării datelor de identificare și a sumelor individuale aferente despăgubirilor pentru imobilele cu nr. crt. 9—11, 17, 22, 25, 26, 28, 32—38, 40, 78, 82, 83, 123, 173 și 193, în conformitate cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. II. — (1) Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a imobilului proprietate privată — respectiv construcție — situat pe terenul supus exproprierii prin Hotărârea Guvernului nr. 172/2012 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Mihăilești”, aflat la nr. crt. 32 din anexa nr. 2.

(2) Sumele individuale aferente despăgubirilor pentru imobilele prevăzute la art. I, care cuprind și suma necesară

justei despăgubiri pentru imobilul care face obiectul exproprierii potrivit alin. (1), sunt incluse în suma aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 172/2012.

(3) Sumele individuale prevăzute la alin. (2) se virează de către Ministerul Transporturilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. la dispoziția proprietarilor imobilelor care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 172/2012, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. III. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
 Ministrul transporturilor,
Lucian Șova
 Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 mai 2018.
 Nr. 299.

ANEXĂ

MODIFICĂRI

la Lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Varianta de ocolire Mihăilești”, pe raza localității Mihăilești din județul Giurgiu, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Nr. crt. din Hotărârea Guvernului nr. 172/2012	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului imobilului	Tarla/Parcelă	Categoria de folosință	Numărul cadastral (număr topo)	Numărul cărții funciare	Suprafața totală (m ²)	Suprafața de expropriat (m ²)	Construcții (m ²)	Anexe (m ²)	Valoarea despăgubirii terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	9	Giurgiu	Mihăilești	Matei I. Adrian	—	CC	6185	7382	943	43	—	—	7.399,20
						A				81	—	—	573,80
2	10	Giurgiu	Mihăilești	Matei I. Adrian	—	A	6186	7383	1.000	756	—	—	5.355,50
3	11	Giurgiu	Mihăilești	Societatea Comercială „Sim-Mat Construzion” — S.R.L.	—	A	874/1	2810	2.085	2.085	—	—	14.770,14

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
4	17	Giurgiu	Mihăilești	Iancu Gheorghe, Iancu Elisabeta Mihaela	—	CC	633	—	—	1	—	—	172,07
						A				1			7,08
5	22	Giurgiu	Mihăilești	Tache Marin	T59	A	5726	6150	2.184	906	—	—	6.418,10
						V				518			5.504,27
						A				221			1.565,56
6	25	Giurgiu	Mihăilești	Bajenaru Gherase	T60	A	6757	7036	1.152	188	—	—	1.331,79
						V				264			2.805,26
7	26	Giurgiu	Mihăilești	Bajenaru Ioana, Bajenaru Aurica, Negrila Maria	T60, P39	V	6683	6999	612	612	—	—	6.503,11
8	28	Giurgiu	Mihăilești	Constantin Nicolae, Constantin Floarea	T 59, P13	A	6319	6510	5.000	51	—	—	361
						V				444			4.717,94
9	32	Giurgiu	Mihăilești	Zvinca Cristina, Zvinca Nicolae, Zvinca Aneta	T 59	CC	5242	6473	500	151	93		119.243,65
10	33	Giurgiu	Mihăilești	Sipu Adrian Cătălin, Sipu Irina	—	A	5243	6474	500	475	—	—	3.364,90
11	34	Giurgiu	Mihăilești	Sipu Adrian Cătălin, Sipu Irina	—	A	5244	6475	500	500	—	—	3.542
12	35	Giurgiu	Mihăilești	Sipu Adrian Cătălin, Sipu Irina	—	A	5245	6476	500	500	—	—	3.542
13	36	Giurgiu	Mihăilești	Sipu Adrian Cătălin, Sipu Irina	—	A	5246	6477	551	551	—	—	3.903,28
14	37	Giurgiu	Mihăilești	Olteanu Ioana	59	A	5009	5827	3.600	1.208	—	—	1.639,26
15	38	Giurgiu	Mihăilești	Constantin Nicolae, Constantin Floarea	T56/1, PA10	A	6143	6537	2.457	100	—	—	708,40
										186			252,40
16	40	Giurgiu	Mihăilești	Constantin Nicolae, Constantin Floarea	T56/1, P7	A	6294	6519	4.905	2.327	—	—	16.484,47
										2.578			3.498,35
17	78	Giurgiu	Mihăilești	Petre Aurel	T51/2	V	6266	32194	790	322	—	—	655,43
18	82	Giurgiu	Mihăilești	Radea Dumitrea	T51/2	V	4411	5155	712	527	—	—	1.072,71
19	83	Giurgiu	Mihăilești	Murariu Marius Dragoș	T51/2	V	4406	5154	816	603	—	—	1.227,41
20	123	Giurgiu	Mihăilești	Gijila Aurelian	T51/1, PA5	A	3418	4379	6.408	782	—	—	5.539,69
21	173	Giurgiu	Mihăilești	Petcuta Danut	T51/1	A	3891	5195	40.800	5.510	—	—	39.032,84
22	193	Giurgiu	Mihăilești	Paraschivescu Tatiana Aurica	T51, P 2	A	2708/2 (2708)	32958	2.693	14	—	—	99,18

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea anexei nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 965/2012 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizare DN 5, sectorul București—Adunații Copăceni km 7 + 573—km 19 + 220”, precum și suplimentarea sumei prevăzute ca justă despăgubire, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 965/2012

Având în vedere dispozițiile art. 11 alin. (7) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 5 alin. (1) și art. 8 alin. (3) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 965/2012 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizare DN 5, sectorul București — Adunații Copăceni km 7 + 573—km 19 + 220”, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 696 din 10 octombrie 2012, se modifică și se completează după cum urmează:

1. După numărul curent 17 se introduce un nou număr curent, numărul curent 171, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

2. După numărul curent 47 se introduc trei noi numere curent, numerele curente 471—473, conform anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

3. Sumele individuale prevăzute în anexa nr. 2 aferente despăgubirilor pentru imobilele cu nr. crt. 17, 171, 471, 472, 473, 115 și 148 se modifică în sensul actualizării acestora, în condițiile legii, în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. II. — Se aprobă declanșarea procedurii de expropriere a imobilelor proprietate privată — respectiv construcții — situate pe terenul supus exproprierii prin Hotărârea Guvernului nr. 965/2012 privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizare DN 5, sectorul București—Adunații Copăceni km 7 + 573—km 19 + 220”, aflate la nr. crt. 115 și 148 din anexa nr. 2.

Art. III. — (1) Se aprobă suplimentarea pe anul 2018 a sumei prevăzute ca justă despăgubire pentru imobilele proprietate privată care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizare DN 5, sectorul București—Adunații Copăceni km 7 + 573—km 19 + 220”, aprobată prin Hotărârea Guvernului nr. 965/2012, cu suma totală de 126 mii lei, care se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în limita sumelor aprobate prin Legea bugetului de stat pe anul 2018 nr. 2/2018, la capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 58 „Proiecte cu finanțare din fonduri externe nerambursabile aferente cadrului financiar 2014—2020 (POIM)”.

(2) Suma prevăzută la alin. (1) este aferentă despăgubirii, în condițiile legii, a unor imobile cuprinse în anexa nr. 2 la Hotărârea Guvernului nr. 965/2012, completată și modificată conform art. I, respectiv la nr. crt. 17, 171, 471, 472, 473, 115 și 148, în conformitate cu anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. IV. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor din anexa la prezenta hotărâre, de modul de utilizare, în conformitate cu prevederile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri, precum și de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acesteia.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Lucian Șova
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

MODIFICĂRI ȘI COMPLETĂRI

la Lista cuprinzând imobilele proprietate privată care constituie coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică „Modernizare DN5, sectorul București—Adunații Copăceni km 7 + 573—km 19 + 220”, situate pe raza localităților Jilava și 1 Decembrie din județul Ilfov, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Nr. crt. din Hotărârea Guvernului nr. 965/2012	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Denumirea/ Numele și prenumele proprietarului/ deținătorului imobilului	Adresa, tarlăua/parcela	Categoria de folosință	Numărul cadastral/ numărul topo	Număr carte funciară	Suprafața totală a imobilului (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea despăgubirii imobilului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
1	17	Ilfov	Jilava	Velciu Costel	Șoseaua Giurgiului nr. 81, T45, P 155, 156, 157, 158	CC	—	—	2.071	24	6.417,49
2	17 ¹	Ilfov	Jilava	Velciu Petrisor Velciu Cristian	Șoseaua Giurgiului nr. 81, T45, P 154, 155	CC	—	—	532	22	29.888,71
3	47 ¹	Ilfov	Jilava	Visan Tudor	T49, P 178	A	53683	53683	2.461	6	804,1
4	47 ²	Ilfov	Jilava	Visan Tudor	T49, P 178	A	50663	50663	2.461	13	1.742,22
5	47 ³	Ilfov	Jilava	Minciu Elena	T49, P 178	A	50662	50662	2.461	14	1.876,23
6	115	Ilfov	1 Decembrie	Sandu Angela, Mirșan Gabi	CV 40, P 1772, 1773	CC	(2009/1) 54670	3208	492	4	5.430,44
7	148	Ilfov	1 Decembrie	Teodoru Dan Gabriel	T51, P 2072, 2082, 2340, 2070	CC	51732	51732	14.305	112	131.497,75

GUVERNUL ROMÂNIEI**HOTĂRÂRE**

privind declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesare pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești”

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 5 alin. (1) și art. 12 alin. (1) din Legea nr. 255/2010 privind exproprierea pentru cauză de utilitate publică, necesară realizării unor obiective de interes național, județean și local, cu modificările și completările ulterioare, și având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 507/2006 pentru aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Autostrada București—Brașov km 0+000—173+300”, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești”, potrivit hărții topografice/planului de amplasament prevăzut(e) în anexa nr. 1*).

Art. 2. — (1) Se aprobă declanșarea procedurilor de expropriere a imobilelor proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesare pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești”, aflate pe raza localității Voluntari, județul Ilfov, expropriator fiind statul român reprezentat de Ministerul

Transporturilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A.

(2) Se aprobă lista cuprinzând imobilele supuse exproprierii potrivit alin. (1), situate pe raza localității Voluntari, județul Ilfov, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor, potrivit anexei nr. 2.

Art. 3. — (1) Sumele individuale estimate de către expropriator, aferente despăgubirii pentru imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesare pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești”, aflate pe raza localității Voluntari, județul

* Anexa nr. 1 se comunică persoanelor fizice și juridice interesate, la solicitarea acestora, de către Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., care este depozitarul acesteia, imposibilitatea publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, a hărții topografice fiind determinată de impedimente de natură tehnico-redacțională.

Ilfov, sunt în cuantum total de 19,7 mii lei și se alocă de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Transporturilor, în conformitate cu Legea bugetului de stat pe anul 2018 nr. 2/2018, capitolul 84.01 „Transporturi”, titlul 55 „Alte transferuri”, articolul 55.01 „Transferuri interne”, alineatul 55.01.12. „Investiții ale agenților economici cu capital de stat”.

(2) Sumele individuale prevăzute la alin. (1) se virează de către Ministerul Transporturilor, în termen de cel mult 30 de zile de la data solicitării acestora, într-un cont bancar deschis pe numele Companiei Naționale de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A. la dispoziția proprietarilor de imobile situate pe amplasamentul suplimentar, necesare pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, în vederea efectuării despăgubirilor în cadrul procedurilor de expropriere, în condițiile legii.

Art. 4. — Ministerul Transporturilor, prin Compania Națională de Administrare a Infrastructurii Rutiere — S.A., răspunde de realitatea datelor înscrise în lista cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesare pentru relocarea utilităților, prevăzut la art. 1, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național, de corectitudinea datelor înscrise în documentele care au stat la baza stabilirii acestora, precum și de modul de utilizare, în conformitate cu dispozițiile legale, a sumei alocate potrivit prevederilor prezentei hotărâri.

Art. 5. — Planul cu amplasamentul suplimentar al lucrării de utilitate publică de interes național se aduce la cunoștință publică prin afișarea la sediile consiliilor locale implicate și, respectiv, prin afișare pe pagina proprie de internet a expropriatorului.

Art. 6. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Lucian Șova
Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 3 mai 2018.
Nr. 301.

ANEXA Nr. 2

LISTA

cuprinzând imobilele proprietate privată situate pe amplasamentul suplimentar, necesare pentru relocarea utilităților, care fac parte din coridorul de expropriere al lucrării de utilitate publică de interes național „Construcția autostrăzii București—Brașov, tronsonul București—Ploiești”, aflate pe raza localității Voluntari, județul Ilfov, proprietarii sau deținătorii acestora, precum și sumele individuale aferente despăgubirilor

Nr. crt.	Județul	Unitatea administrativ-teritorială	Numele și prenumele proprietarului/deținătorului terenului	Tarlaua/parcela	Categoria de folosință	Numărul cadastral (numărul topo)	Număr carte funciară	Suprafața totală (mp)	Suprafața de expropriat (mp)	Valoarea despăgubirii aferente terenului, conform Legii nr. 255/2010 (lei)
1	Ilfov	Voluntari	S.C. CREDIT EUROPE LEASING IFN — S.A.	T44 A 928/23 lot 1	arabil	2193/1/1/1	115075	16117	56	9.163,00
2	Ilfov	Voluntari	HANȚIG ANICA	T43 A924/8	arabil	—	—	15000	56	10.537,00
								Total	112	19.700,00

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

